

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยุกระจายเสียง เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีคุณลักษณะให้ความสะดวกสบายในการรับฟังในทุกพื้นที่ (โดยเฉพาะการกระจายเสียงในระบบ เอ.เอ็ม.ที่สามารถครอบคลุมพื้นที่ได้กว้างไกล) และทุกขณะไม่ว่าจะปฏิบัติงานใดๆ ก็สามารถรับฟังได้ ซึ่งแตกต่างจากสื่อประเภทอื่นๆ และจากการสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท พบว่า วิทยุเป็นสื่อมวลชนที่ถูกใช้มากที่สุด ในชนบท (ศิริชัย ศิริกายะ, 2527) และเป็นสื่อที่อำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น ให้ข่าวสาร ความรู้หรือให้การศึกษา และความบันเทิง เป็นต้น

หากใช้เกณฑ์พื้นที่ในการจัดแบ่งประเภทวิทยุกระจายเสียง จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ วิทยุกระจายเสียงส่วนกลาง ซึ่งหมายถึง วิทยุกระจายเสียงที่มีสถานีตั้งอยู่และออกอากาศในเขตกรุงเทพมหานคร และอีกส่วน คือ วิทยุกระจายเสียงส่วนภูมิภาค ที่หมายถึง วิทยุกระจายเสียงที่มีสถานีตั้งอยู่และออกอากาศตามภูมิภาคต่างๆ หรืออาจเรียกได้อีกอย่างว่า วิทยุท้องถิ่น

จากการสำรวจวิทยานิพนธ์ที่ศึกษาเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียง โดยเฉพาะวิทยุท้องถิ่น พบว่า มีงานที่ศึกษาผู้รับสาร (ผู้ฟัง) เช่น การศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงชุมชนของสถานีวิทยุฯ จ.จันทบุรี ของอุษา จันทวีประภาส (2535) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการรับฟังวิทยุกระจายเสียง และความต้องการรายการวิทยุเพื่อการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบท จ.พิษณุโลก ของสมมิตร โชติแก้ว (2524) และที่งานที่ศึกษาด้านอื่นๆ เช่น การวิเคราะห์ "ข่าวท้องถิ่น" ของสถานีวิทยุฯ จ.ราชบุรี ของสุดฤทัย เลิศเกษม (2535) ธุรกิจโฆษณาทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีวิทยุฯ ทหารอากาศ 015 เชียงราย ของศรีวันฉณา ปัญญาสา (2535) ซึ่งจะพบว่าเป็นการศึกษาเฉพาะกรณี และมีขอบเขตในระดับจังหวัดเท่านั้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภูมิภาคที่มีจังหวัดมากที่สุด ประกอบด้วย 19 จังหวัด มีประชากรถึง 20, 376,200 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2540) เป็นจำนวนประชากรที่มากที่สุดในระดับภูมิภาค และที่สำคัญมีจำนวนสถานีวิทยุกระจายเสียงในระดับภูมิภาคด้วยกันมากที่สุด

ซึ่งมีจำนวนถึง 129 สถานี (กรมประชาสัมพันธ์, 2541) ทั้งยังมีลักษณะความเป็นท้องถิ่นเฉพาะสูง เนื่องจากมีภาษาท้องถิ่นของตนเอง คือ ภาษาอีสานที่ทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้สื่อสารระหว่างกัน

ผู้วิจัยได้สำรวจจำนวนองค์กรที่มีสถานีวิทยุกระจายเสียงในสังกัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเบื้องต้นพบว่ามีจำนวน 12 องค์กร ดังนี้ 1) กรมอุตุนิยมวิทยา 2) กรมประมง 3) กองบัญชาการทหารสูงสุด 4) องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย 5) กองทัพอากาศ 6) กองทัพอากาศ 7) กรมประชาสัมพันธ์ 8) ทบวงมหาวิทยาลัย 9) กรมไปรษณีย์โทรเลข 10) รัฐสภา 11) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ 12) กองทัพบก (กรมประชาสัมพันธ์, 2541) โดยโครงสร้างมีลักษณะที่เป็นสื่อของรัฐ (State media) ซึ่งรัฐเป็นเจ้าของผ่านส่วนราชการต่างๆ และรัฐเป็นผู้ควบคุมดูแลผ่าน 3 หน่วยงานหลัก คือ กรมไปรษณีย์โทรเลข กรมประชาสัมพันธ์ กองงาน กบว. (2518) และคณะกรรมการบริหารกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (2535) (การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น, 2541)

ในเรื่องปัจจัยที่เข้ามากำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ แม้จะเป็นรายการวิทยุส่วนกลาง ก็ยังมีปัญหา เช่น รายการข่าวดั่งคำสัมภาษณ์ของ

สมเกียรติ อ่อนวิมล ที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า "...เจ้าของคลื่นเป็นหน่วยงานรัฐ เมื่อเสนอข่าวไม่เป็นที่พอใจ ก็สั่งห้าม หรือไม่ก็โยกย้ายนักข่าว ซึ่งเป็นเรื่องน่าอึดอัดใจ เพราะคนทำข่าวก็อยากเสนออย่างตรงไปตรงมาและครบถ้วน" (ผู้จัดการรายเดือน, กุมภาพันธ์ 2540 : 113-129)

สำราญ รอดเพชร บรรณาธิการ สำนักข่าว ไอเอ็นเอ็น ตั้งข้อสังเกตว่า "ถ้าไม่มีโฆษณาเข้ามาช่วย รายการอยู่ได้หรือไม่ จึงไม่ต้องแปลกใจว่า ทำไมรายการดีๆ เพื่อช่วยเหลือสังคมจึงไม่มี หรือถ้ามี ก็ต้องล้มหายตายจากไปหมด เพราะอยู่ไม่ได้" (มติชนสุดสัปดาห์, อังคารที่ 2 มิถุนายน 2541 : 68-69)

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ตั้งข้อสังเกตว่า "ไม่ทราบแน่ชัดว่าสาเหตุการยกเลิกคลื่น FM.102.5 MHz ของไอเอ็นเอ็น และหวังว่าจะไม่ได้มาจากสาเหตุทางการเมืองเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับตัวเอง" (ผู้จัดการรายเดือน, กุมภาพันธ์ 2540 : 113-129)

จากการศึกษางานวิจัย อาทิ งานของอุบสรพรรณ ปิติพัฒนาโมชิต สุทธิ พลพงษ์ และ ไชลทิพย์ จารุภูมิ (2539) ที่ชี้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และการเมือง เป็นปัจจัยที่กำหนด

รูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุทั้งในอดีตและปัจจุบัน และงานของบุญเลิศ ศุภดิถ (2527) เรื่องสิทธิการสื่อสารในประเทศไทย ที่ชี้ให้เห็นว่า สื่อมวลชน โดยเฉพาะวิทยุ นั้นมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยรัฐ และมีปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยกำหนดเนื้อหารายการวิทยุ

ผู้วิจัยยังพบว่า มีงานของพงศ์อมร สุทธสมจิตร (2539) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทของการสื่อสารผ่านดาวเทียม ในการกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุในระหว่างปี 2536-2537 แต่ยังเป็นงานที่ศึกษาเพียงการสื่อสารผ่านดาวเทียมในการกำหนดรูปแบบและเนื้อหาเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ศึกษาถึงปัจจัยเชิงโครงสร้างของสถานีวิทยุ ที่กำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ

ข้อสังเกตและผลจากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางการเมือง และเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุกระจายเสียง แต่สำหรับในกรณีของวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น จะมีปัจจัยดังที่ได้ตั้งข้อสังเกต และศึกษาพบจากงานวิจัยดังกล่าวหรือไม่

ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์เบื้องต้นในพื้นที่เพื่อรับฟังรายการต่างๆของสถานีวิทยุในจังหวัดขอนแก่น และอุดรธานี ซึ่งสังเกตพบว่า รูปแบบรายการที่พบบ่อยที่สุด คือ รายการเพลงสลับการโฆษณา โดยเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับ โฆษณา เพลง และวงการบินเทิง และมีข่าวทุกต้นชั่วโมงที่ส่งสัญญาณจากกรุงเทพฯ เช่น รายการที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. จ.ขอนแก่น เอฟ.เอ็ม.90.75 MHz และรายการที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงสามยอด จ.อุดรธานี เอฟ.เอ็ม. 105.75 MHz

ถ้าเป็นจริงดังที่ตั้งข้อสังเกตและเป็นจริงดังที่พบ ก็เป็นที่น่าสงสัยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งคำถามหลายประการ เช่น รูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะเป็นอย่างไร และมีปัจจัยอะไรที่กำหนดทำให้รูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ออกอากาศมีลักษณะเป็นเช่นนั้น รวมทั้งปัจจัยที่มากำหนดนั้นทำงานได้อย่างไร

ในอนาคตวิทยุกระจายเสียง จะมีการเปลี่ยนแปลง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2540 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 40 ที่บัญญัติว่า

“คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม”

นอกจากนั้นบทเฉพาะกาล มาตรา 335 (2) ยังบัญญัติว่า “มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 40 มาบังคับใช้ จนกว่าจะมีการตรากฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ กฎหมายที่จะตราขึ้นจะต้องไม่กระทบกระเทือนถึงการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ซึ่งมีผลสมบูรณ์อยู่ในขณะที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น จะสิ้นสุด”

ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 ดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการทำประโยชน์ของสื่อวิทยุกระจายเสียง ในฐานะสื่อมวลชนที่พึงมีหน้าที่ต่อท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น และประเด็นปัญหาสำคัญอีกประเด็นคือ การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อาทิ เจ้าของสถานีวิทยุ ผู้รับสัมปทาน ฯลฯ เท่านั้น และบทบัญญัติตาม มาตรา 40 นี้ ยังได้ชี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับวิทยุกระจายเสียงในอนาคตอันใกล้นี้ด้วย

การศึกษาในครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ 2 ด้าน ด้านหนึ่งเป็นการทดสอบแนวคิดของกลุ่มเศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economy of Media) แนวคิดของกลุ่มทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (Technology Determinism) โดยเฉพาะแนวคิดของ McLuhan และ ทฤษฎีประชาธิปไตยแบบเน้นการมีส่วนร่วมในสื่อ (Democratic - Participant Media Theory) ว่าจะสามารถอธิบายภายใต้บริบทของสื่อมวลชนไทยได้หรือไม่ และอย่างไร อีกด้านหนึ่งการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ และปัจจัยต่างๆที่กำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการ

กำหนดทิศทางการทำหน้าที่ตามอุดมคติ ในฐานะที่วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่ง ที่เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งต่อการพัฒนาคน ชุมชน และสังคมไทย ซึ่งจะทำให้ทราบถึงลักษณะของการเข้ามากำหนดของปัจจัยต่างๆในโครงสร้างเดิม ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 40 พร้อมทั้งทราบถึงโครงสร้างใหม่ที่จะเกิดขึ้นว่าจะมีปัจจัยอื่นใดบ้างที่จะทำให้วิทยุท้องถิ่นมีบทบาททั้งในด้านการศึกษาวัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ตามมาตรา 40 นี้

ปัญหานำการวิจัย

1. รูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะอย่างไร
2. ปัจจัยเชิงโครงสร้างซึ่งกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คืออะไร และปัจจัยนั้นมากำหนดอย่างไร
3. ในอนาคตปัจจัยกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ และโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงโครงสร้างซึ่งกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อประมวลและวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในงานของสถานีวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ และโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จะเกิดขึ้นตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540

ข้อสันนิษฐาน

1. ลักษณะรูปแบบของรายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบรายการโฆษณา โดยมีเนื้อหาที่มุ่งเน้นบริการสินค้าเป็นหลักและรองลงมาคือข่าวสารที่ส่งมาจากส่วนกลาง โดยที่เนื้อหาของท้องถิ่นไม่ได้ถูกนำเสนอ

2. ปัจจัยเชิงโครงสร้างซึ่งกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการมีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนักจัดรายการ เข้ามาควบคุมและกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่น โดยมีปัจจัยหลักสำคัญคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เป็นทั้งแหล่งทุนและแหล่งรายได้ของวิทยุท้องถิ่น ซึ่งทำให้วิทยุท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ตอบสนองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่นๆ รวมทั้งการแข่งขันก็เป็นไปโดยจำกัดเฉพาะกลุ่มซึ่งไม่เป็นธรรมที่ขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 40
3. ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในงานของสถานีวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่เห็นว่า โครงสร้างสถานีวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จะเกิดขึ้นตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 นั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และรูปแบบและเนื้อหารายการนั้นก็ยังคงเหมือนเดิม

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะทำการศึกษาเฉพาะลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มากำหนดรวมทั้งกำหนดอย่างไรของสถานีวิทยุกระจายเสียงในจังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่น และอุดรธานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีจำนวนสถานีวิทยุกระจายเสียงกระจุกตัวมากที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อันดับที่ 1 อันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ตามลำดับทั้งยังเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในระดับภูมิภาค โดยทำการศึกษาลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ออกอากาศในระหว่างวันที่ 1-7 เมษายน 2542 ทั้งนี้เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีการปรับผังรายการหลังจากไตรมาสแรกผ่านไปแล้ว

นิยามศัพท์

วิทยุท้องถิ่น หมายถึง สถานีวิทยุกระจายเสียงในสังกัดของกรมประชาสัมพันธ์ กรมอุตุนิยมวิทยา กรมประมง กองบัญชาการทหารสูงสุด องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย กองทัพอากาศ ทบวงมหาวิทยาลัย กรมไปรษณีย์โทรเลข รัฐสภา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองทัพบก ที่ตั้งอยู่และดำเนินการกระจายเสียงในจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

รายการวิทยุท้องถิ่น หมายถึง รายการวิทยุที่ผลิตโดยนักจัดรายการวิทยุ และออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงในจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

รูปแบบรายการ หมายถึง ลักษณะการนำเสนอรายการที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงท้องถิ่น ได้แก่ รายการพูดคุย รายการข่าว รายการสารคดี รายการนิตยสารทางอากาศ รายการสารบันเทิงปิกนิกะ รายการละคร รายการดนตรี และรายการโฆษณา

เนื้อหารายการวิทยุ หมายถึง ลักษณะของสารที่ปรากฏในรายการวิทยุท้องถิ่น ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข้อมูลข่าวสารและความเป็นจริง เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม การเมือง เศรษฐกิจ สุขภาพ วิทยาการและเทคโนโลยี ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา เกษตร เป็นต้น เนื้อหาที่เป็นความบันเทิง เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง กีฬา เป็นต้น และเนื้อหาโฆษณาสินค้าและบริการ

โครงสร้างวิทยุท้องถิ่น หมายถึง ระบบที่มีองค์ประกอบย่อยได้แก่ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ การบริหารจัดการ ระบบการควบคุมและระบบตลาดของวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยนี้จะทำให้ทราบลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นและปัจจัยกำหนดต่างๆ โดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้วิทยุท้องถิ่นไม่สามารถทำหน้าที่ในอุดมคติได้ เพื่อนำมาพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุและโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ระหว่างทำการวิจัยอยู่ในช่วงการจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ (ตามรัฐธรรมนูญ 2540 มาตรา 40) ซึ่งจะได้วิเคราะห์ลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุและปัจจัยกำหนดที่จะปรากฏในอนาคต
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการเข้ามีส่วนร่วมในสื่อของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง